

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Het Leven Vande H. Maghet Geertrvyt Abdisse Tot Eisleben

Gertrudis <de Helfta>

T'Hantvverpen, [1607]

Een seer deuoot ghebedt, waer door sy Godt loofde dat hem seer
aenghenaem was. Dat LXVI. Capittel.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43080

Een seer deuoot ghebedt, waer door sy Godt
loofde dat hem seer aenghenaem was.

DAT LXVI. CAPITTEL:

Alsse op eenen tijt vooz den vasten ter ade-
ren ghelaten was/soo vielender onder het
spraken dicke wils dese woorden wt haren mont
Wnemenste Coninc der Coningē/ doozlich-
tichste Prince ende dierghelijcke. Ende alsse op
eenen morgenstont haer hadde begeuen tot de
plaecte haers gebedts/soo heeftse gesept tot den
Heere. O alder liefsten Heere wat wilt ghy dat
geworde van die woorden/die my soo dicke wils
in mijnen sinne ende mont comen? Ende hy
houtwende in sijn handt eenen gouden halssbat
van vier stucken gebrocht/ heeft dien haer late
sien / ende alsse niet en wiste wat dooz de vier
stucken beduyt werdt/so is haer dooz Godt in
ghegeuen / dat dooz het eerste stuck beteeckent
wordt de Godtheit Christi/ doozt tweede stuc
de siele Christi / doozt derde stuck de siele van
elc gheloouigh mensch die hy dooz sijn eyghen
bloet getrouw heeft / ende dooz dat vierde stuck
het onbebleekt lichaem Christi. Ende oock
dooz dien dat in desen halssbant de gheloouighe
siele gestelt was tusschen de siele ende het Lic-
haem Christi/wert te kennen ghegeuen de on-
bindelijcke t'samenleuinge der liefden/waer
dooz de Heere de gheloouighe siele oock met sijn
eyghen siele ende lichaem vereenicht. Ende
siet terstondt ten opsicht banden vooz. halss-
bant/soo zyn haer met een crachtighe dzyfte-
hepdt dese volghende woorden inghestodt:
Ghy o het leuen mijnder sielen laet toe/dat de
licsde mijnder herten met h vereenicht werde/
ghesmol

Maniere
om Godt
godvruch
telijcken
ende deuo
telijcken
te bidden

gesmolte zijnde door des liefde brants cracht/
ende waer sy henen wilt sonder v / laetse eerste
gancks daer in onderbzaeght worden: want
ghy zijt de lusticheyt van alle veruen/ ghy zijt
de soetichheit van alle smaken/ de welriekent
heit van alle reucken/ het verheugen van alle
geluydt/ ende de soete wellusticheyt vande bin
nenste omheltingen. In v soo is de wellustige
ghenoechte/ wt v comt de ouerbloedighe ouer
wtbloepentheit / tot v soo is de lustige aenloc
kinghe / door v soo is den lieffelycken invloed.
Ghy zijt den ouerwtbloeyende afgrondt des
Godtheits. O alderweerdichste Coninck der
Coninghen. O wtneemenste Keeser. O door
luchtichste Prince. O saechtinnichste heer
schapper ende aldermachtichste bescherm
Ghy zijt dat leuentmakende costelijck gestem
te vande menschelycke edeldom/ alderkonstich
sten werckman / saechtmoedichste onderwij
ser/ alderwyste Raedtsman / goeder tierensten
helper/ ende aldergetrousten vriendt. Ghy zijt
die smakelijcke vereeninghe vande binnenste
soetichheit. O lustichsten aenlocker ende alder
saechsten betweger/ alderbierichsten beminder/
aldersoetsten brydegom/ ende aldersuyetste
pueraer. Ghy zijt de groepende blomme van
de welghemantierde schoonheit. O alderlieff
lijcksten broeder. O blommichsten tongelinc.
O genoechlijcksten medegeselle. O aldermiltste
weert. O alderhoffelijcksten dienaer. V soo ver
kiese ick door alle schepselen / om uwen wille
soo versake ick alle genoechten. Door v soo gae
ick alle tegenspoet te genoete/ ende in alle dese
dinghen en begeere ick niemandt dan v die my
prisse. V belijde ick met der herte/ ende met den
mond / dat ghy zijt die dit en alle goet bestan
dich

dich maectt. Nu dan inde cracht van v die,
 richeyt soo voege ick de meyninghe van mijn
 deuotie/met de macht van v gebedt/op dat ick
 door de volcomenheyt vande Goddelijcke ver-
 eeninge mochte geleydt worden tot het sop van
 de opperste volmaektheyt/verteert zynde alle
 de beweeghselfe des wederspannichepts. Welc-
 he dingen elck bysonder bloncken als ouercla-
 re gesteentē ingestelt zynde int gout des boozf.
 halvbants. Maer op den naestvolghenden
 Sondagh alsse was inde misse/om tot onsen
 lieuen Heere te gaen/ende de boozf. woordē opt
 denotelijckste verhaelde / ende bemerkte dat
 de Heere daer in verheughde / heeftse tot hem
 geseyt: O alderlieffsten Godt/nademael dat ic
 getwaer worde / dat ghy v so seer in dese woordē
 verheught / soo wil ick ooc andere raden daer
 ick vermach/dat sy die selfste in haer ghebedt v
 offeren als booz eenen halvbant. Waer op de
 Heere: Niemant en geest my dat my toehoozt:
 maer so wie dit deuotelijc wil verhalen/ in die
 sal ick de gracie van mijn kennisse vermeerde-
 ren/ende hy sal in hem crügen den luster van
 mijn Godtheyt/die hy in hem sal trecken door
 de cracht vande boozf. woorden/gelijck een die
 puer gout houwende teghen de stralen vande
 sonne siet inde tegenstaende dinghen/ den we-
 derschijn des lichts. Welckens woordēs cracht
 sy ter stont is getwaer geworden / ende alsse het
 boozf. ghebedt voleyndt hadde / soo heeft het
 aenschijn haerder sielen geschenē als clarder
 verlicht / door de strale vant Goddelijck licht/
 ende gelijk haer dochte / soo heeftse smakelijc-
 ker ontfanghen den smaech vande Goddelijc-
 he kennisse.

Hoe atti-
 ghen naem
 dat Godt
 is dese
 maniere
 vā bidden
 ende hem
 te louen.

Hier